

østrigsk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Af stk. 8 fremgår, at udtrykket fortjeneste i artikel 7 omfatter fortjeneste, som den enkelte deltager i et interessentskab opnår ved deltagelsen i dette. Udtrykket omfatter også fortjeneste opnået ved deltagelse i et østrigsk Stille Gesellschaft.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.

Et rederis eller et luftfartsselskabs fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor foretagendet har sin virkelige ledelse.

Det samme gælder for et foretagendes indkomst ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere m.v., der anvendes til transport af varer i international trafik, under forudsætning af at indkomsten er knyttet til foretagendets indkomst ved drift af skibe eller fly i international trafik.

Stk. 2 medfører tilsvarende, at et rederis fortjeneste ved drift af både til transport ad indre vandveje kun kan beskattes i den stat, hvor rederiet har sin virkelige ledelse.

Hvis et rederi har sin virkelige ledelse på et skib eller en båd, anses det efter stk. 3 for at have ledelse i den stat, hvor skibet eller båden har sit hjemsted. Hvis

en sådan ikke findes, anses ledelsen for at være i den stat, hvor rederen er hjemmehørende.

Efter stk. 4 gælder bestemmelserne i stk. 1 også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et foretningssællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 5 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte arms længde princip for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked. I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2:

Kildestaten kan ikke beskatte udbytter betalt af et datterselskab til et moderselskab, hvis moderselskabet ejer mindst 10 pct. af kapitalen i datterselskabet.

I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte med 15 pct.

Udtrykket udbytte er defineret i overensstemmelse med OECD-modellen, jf. stk. 3.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller fast sted, skal udbytterne beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed efter artikel 7 eller som indkomst fra frit erhverv efter artikel 14, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5, mens fast sted er omtalt i bemærkningerne i artikel 14 nedenfor:

En stat kan ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.